

Părțile din procedura principală

Reclamant: Frédéric Jahin

Pârâți: Ministre de l'Économie et des Finances, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Dispozitivul

Articolele 63 și 65 TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun legislației unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un resortisant al acestui stat membru care are reședința într-un stat terț, altul decât un stat membru al Spațiului Economic European (SEE) sau Confederația Elvețiană, unde este afiliat la un regim de securitate socială, este supus, în statul membru menționat, unor contribuții aferente veniturilor din capital în baza unei cotații la regimul de securitate socială instituit de acesta, în timp ce un resortisant al Uniunii care intră sub incidența unui regim de securitate socială al unui alt stat membru este scutit de aceste contribuții în conformitate cu principiul unicității legislației aplicabile în materie de securitate socială, în temeiul articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – INEOS Köln GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-58/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a — Norme tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisie — Perioada 2013-2020 — Decizia 2011/278/UE — Articolul 3 litera (h) — Noțiunea „subinstalație a emisiilor de proces” — Emisii provenind de la arderea carbonului incomplet oxidat — Reziduuri lichide — Excludere)

(2018/C 083/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: INEOS Köln GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

Articolul 3 litera (h) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care exclude din noțiunea „subinstalație a emisiilor de proces”, în sensul acestei dispoziții, emisiile de gaze cu efect de seră provenite din arderea de carbon incomplet oxidat în stare lichidă.

⁽¹⁾ JO C 144, 8.5.2017.